

Alle dieren op de boerderij waren vrienden.
Samen zorgden ze voor de boerderij en voor elkaar.
Het was misschien niet altijd perfect, maar iedereen vond het prima zo.

Tot de ganzen op een dag begonnen te roddelen. Ze broedden op
een plan om de boerderij te verlaten en alleen te gaan wonen.
Zou hun leven daarna wel perfect zijn?

Een modern fabeltje over vrijheid, veren en vriendschap.

ISBN 978 90 5116 763 4

9 789051 167634

De Vier Windstreken

STARLING • PRASADAM-HALLS

Het kleine eiland

DE VIER WINDSTREKEN

Het kleine eiland

ROBERT STARLING
SMRITI PRASADAM-HALLS

DE VIER WINDSTREKEN

Voor de eenden, de ganzen en ALLE andere dieren op het eiland dat mijn thuis is.
En voor Ben – die door niets zijn fijne veren in de war laat raken en wiens
kwakende idee dit in de eerste plaats was. Met liefde – S.P.-H.

Aan iedereen die ik ooit ontmoet heb, die ergens anders vandaan kwam;
mijn leven is rijker door jou. – R.S.

*“Geen enkele gans is op zichzelf een compleet eiland;
elke gans is een deel van het continent,
een deel van het geheel...”*
– John Duck (1624)

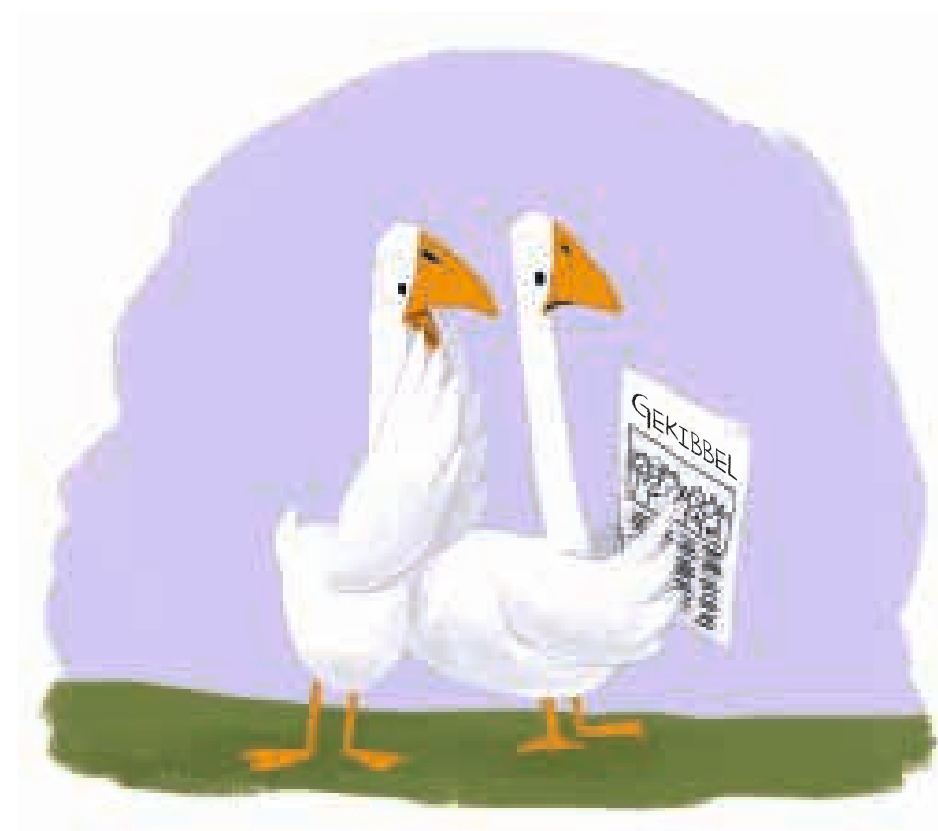

Op www.vierwindstreken.com kunt u zich aanmelden voor onze nieuwsbrief.
Hier vindt u ook al onze boeken en andere artikelen.

Nederlandse tekst van Monique Berndes
Oorspronkelijke titel: *The Little Island*
© 2020 De Vier Windstreken, Rijswijk, voor de Nederlandse uitgave
© 2019 Andersen Press Ltd., 20 Vauxhall Bridge Road, London, SW1V 2SA
© 2019 Tekst van Smriti Prasad-Halls
© 2019 Illustraties van Robert Starling
Alle rechten voorbehouden. Gedrukt in China
NUR 273, 274 / ISBN 978 90 5116 763 4

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt
door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze dan ook
zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Het kleine eiland

Tekst van Smriti Prasad-Halls
met illustraties van Robert Starling

De Vier Windstreken

Alle dieren op de boerderij waren vrienden. Samen zorgden ze voor de boerderij en voor elkaar. Ze werkten heel hard en konden zelf kiezen waar ze werkten en woonden.

Het was niet perfect en ze waren het niet altijd met elkaar eens (dat zijn dieren bijna nooit). Maar iedereen vond het prima zo.

De eenden en de ganzen woonden bij de vijver aan de rand van de boerderij.

Ze waggelden rond op een klein eilandje met zonnige hellingen, geurend groen gras en gouden fruitboompjes.

Op een dag begonnen de ganzen te roddelen. Ze werden al snel onrustig.

“Waarom komen de dieren van de boerderij zo vaak op ons eilandje?” kwaakte er een.

“Niemand luistert naar ons!”

“We zijn hier niet veilig.”

“Er is hier geen plaats voor iedereen, hoor,” kwaakte een ander.

Zo mopperden en mokten ze de hele dag door.

Die nacht hielden de ganzen een vergadering.

Het is nu veel te druk. We moeten de boerderij verlaten en alleen gaan wonen. Dan is alles zoals wij het willen!”

“Ons eiland was ooit een groen en gezellig land,” legden ze aan de eenden uit. “De appels waren veel roder. Het gras was veel groener. De zon was veel warmer en het eten smaakte beter!

De eenden vonden het een verschrikkelijk idee. Zij vonden het juist fijn om met de andere dieren samen te wonen en te werken. Maar ja, er waren meer ganzen dan eenden...